

som den ærede Formand bemærkede, naar den første af disse Endringer er afgjort, gjælder det Samme med Hensyn til de følgende. Til Begrundelse af denne Endring skal jeg tillade mig at anføre, at Forholdet jo er saaledes, at Kirken er en offentlig Stiftelse til Brug for Sogniet, hvis Indtægter man i mange Tilfælde har overdraget private Mænd at nyde og bestyre. Udtrykket „Eiendom“ kan derved ingenlunde blive berettiget med Hensyn til selve Kirken, det er et ungiægtigt Udtryk, som maaskee kan undskyldes i daglig Tale, men som ikke bør findes i Bøst. sproget, hvor det heller ikke oprindeligt har hjemme; thi det er først i forrige Aarhundrede kommet derind, saa at det forekommer mig, at det ikke kan være Noget til Hinder for, atter at tage det ud derfra. Jeg havde haabet, at den ærede Minister vilde have støttet dette Forslag, da Motiverne til Lovforslaget begynde saaledes: „Til Eiendom af Kirkes Tiender“, og der senere i Motiverne til § 5 udtrykkelig nævnes „Kirketiende-eieren“, hvorved altsaa Grundtanken er anerkjendt; jeg har derfor freindeles det Haab, at den ærede Minister ikke vil være imod denne Endring; han indvendte jo ogsaa kun, at den var saa ubethydlig, at det ikke var værd at vedtage den, især da den vilde kræve saamange Afstemninger; men i denne Henseende skal jeg blot tillade mig at erindre om, at den ærede Formand allerede har udtalt, at den kun vilde kræve een Afstemning, idet den, naar den er vedtaget paa det ene Sted, ogsaa vil være vedtaget paa alle de øvrige og omvendt. Da den ærede Minister ikke havde Noget imod Realiteten, haaber jeg, at Thinget ikke af denne formelle Grund vil lade sig afholde fra at gaae ind derpaa. Det andet Forslag gaar ud paa Ophævelse af den Bestemmelse i Christian den Femtes Lov, at der i Landsbykirker skal gjøres Forskel imellem Gaardmænd, Huusmænd og Snderster med Hensyn til Pladsen; denne Bestemmelse medfører altsaa, at den borgerlige Ulighed i Henseende til den større eller mindre Formuenhed skal træde frem ogsaa indenfor Kirkes Mure, hvor det dog forekommer mig, at der ikke burde gjælde nogen Persons Anseelse. Jeg gjorde Regning paa, at den ærede Minister vilde understøtte dette Forslag, hvad

han jo ogsaa tilbeels gjorde; thi det har oprindeligt staaet i § 5 i Regjeringens Udkast, men det gik ud i Landsstinget tillige med Paragraphen, fordi denne omhandlede Kirkeres Udbidelse. Da den altsaa ikke gik ud paa Grund af selve sit Indhold, men paa Grund af en tilfældig Forbindelse med noget Andet, kan jeg ikke antage, at Landsstinget nu vil have Noget imod denne Bestemmelse. Jeg havde isvrigt ønsket en lille Forandring deri, saaledes, at Kirketiende-eieren heller ikke fik en særegen Stol i Kirken, men da jeg frygtede for, at denne Endring skulde vanskeliggjøre Forslagets Antagelse i det Hele, har jeg i denne Henseende ladet det blive ved det Gamle. Angaaende de andre Spørgsmaal skal jeg ikke udtale mig, men kun gøre opmærksom paa, at der med Hensyn til Underrædgelsesforslaget, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Bøst. (H. M. Petersen), forekommer mig at være en Vanskelighed tilstede, som bringer idetmindste mig til at stemme derimod; det hedder nemlig, at paa Sogneforstanderskabets, Communalbestyrelsens eller: „hvor et saadant er oprettet, Menighedsraadets Regjering (H. M. Hansen: Hør!) og Kirkesynets anbefaling“ kan Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet osv. Saavidt jeg veed, er det nemlig hidtil anseet for at være en Grundfæstning i vor Lovgivning, at man i denne ikke vil slaae flige administrative Foranstaltninger fast, som vare tagne uden Lovgivningsmagtens Medvirkning, og idetmindste i eet Tilfælde er der steet en Forandring i en Lov, fordi der i den forekom en bestemt Anvendelse af denne Menighedsraadsinstitution. Det forekommer mig, at det ikke vilde være heldigt, om man selv ved denne foreløbige Behandling fulgte en anden Grundfæstning end den, som hidtil har været den almindelige (Stemmer: Hør!).

Klein: Det var forskjellige Ytringer fra den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), der foranledigede mig til at begjære Ordet; senere er imidlertid den vigtige Sag, hvordim jeg fornemmeligt vilde have udtalt mig, bleven drøftet fra forskellige Sider, og det Væsentligste af, hvad